ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 25.6.2020
COM(2020) 263 final

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ετήσια έκθεση για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το έτος 2018

Πίνακας περιεχομένων

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ 2
2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ 3
3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ 3
4. Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΑΚΤΙΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ 4
4.1 Εγκαταστάσεις και παραγωγή 4
4.2 Υπεράκτιες επιθεωρήσεις, έρευνες, μέτρα επιβολής και κανονιστικό πλαίσιο 8
5. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΑΚΤΙΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ 9
6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ 12

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σε συνέχεια των προηγούμενων εκθέσεων για τα έτη 2016 και 2017, η παρούσα έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καλύπτει την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) το 2018.

Νομική βάση της παρούσας έκθεσης αποτελεί η οδηγία 2013/30/ΕΕ[1] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ («οδηγία για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών») Η νομοθεσία αυτή αποβλέπει στην επίτευξη υψηλού βαθμού ασφάλειας των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου, προς όφελος: των εργαζομένων, του περιβάλλοντος, των υπεράκτιων πλατφορμών και εξοπλισμού, και οικονομικών δραστηριοτήτων, όπως η αλιεία και ο τουρισμός. Οι διατάξεις της οδηγίας, όπως εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη, θα συμβάλουν: i) στην πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων, ii) στη μείωση του αριθμού των περιστατικών, και iii) στη διασφάλιση αποτελεσματικής παρακολούθησης ατυχημάτων και περιστατικών και στον μετριασμό των συνεπειών τους.

Όπως ισχύει και για τις προηγούμενες εκθέσεις, σκοπός της παρούσας ετήσιας έκθεσης είναι: i) να παράσχει στοιχεία σχετικά με τον αριθμό και το είδος των εγκαταστάσεων στην ΕΕ, και ii) να παράσχει ενημέρωση σχετικά με τα περιστατικά και αξιολόγηση των επιδόσεων ασφάλειας των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου. Με κάθε νέα έκθεση θα αποκτά περισσότερο νόημα η ανάλυση των τάσεων. Επιπλέον, η σειρά των ετήσιων εκθέσεων θα χρησιμεύει ως αρχείο των επιδόσεων ασφάλειας των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου των κρατών μελών.

Η παρούσα έκθεση βασίζεται σε ετήσιες εκθέσεις και στοιχεία που κοινοποιούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών. Η Επιτροπή έχει λάβει στοιχεία από τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο, τη Δανία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες, την Πολωνία, τη Ρουμανία, την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο ήταν ακόμη μέλος της ΕΕ το 2018. Η πλειονότητα των εγκαταστάσεων βρίσκονται στη Βόρεια Θάλασσα και στον Ατλαντικό Ωκεανό (380 εγκαταστάσεις), ενώ 166 εγκαταστάσεις βρίσκονται στη Μεσόγειο Θάλασσα, 8 στη Μαύρη Θάλασσα και 2 στη Βαλτική Θάλασσα.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών επιθεώρησαν 318 υπεράκτιες εγκαταστάσεις που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους το 2018. Κατά τη διάρκεια της περιόδου υποβολής εκθέσεων, τρία κράτη μέλη (το Ηνωμένο Βασίλειο, η Δανία και οι Κάτω Χώρες) πραγματοποίησαν έρευνες μετά από περιστατικά. Το Ηνωμένο Βασίλειο πραγματοποίησε 41 έρευνες για ανησυχίες που σχετίζονται με την ασφάλεια και το περιβάλλον και 5 έρευνες για σοβαρά ατυχήματα. Η Δανία πραγματοποίησε 3 έρευνες για ανησυχίες που σχετίζονται με την ασφάλεια και το περιβάλλον (καμία έρευνα για

[1] ΕΕ L 178 της 28ης Ιουνίου 2013, σ. 66.

σοβαρό ατύχημα) και οι Κάτω Χώρες μία έρευνα για σοβαρό ατύχημα (δεν διενεργήθηκαν έρευνες για ανησυχίες σχετικά με την ασφάλεια και το περιβάλλον).

Τα στοιχεία που προσκόμισαν τα κράτη μέλη, ειδικότερα όσον αφορά τον αριθμό και τη σοβαρότητα των ατυχημάτων που αναφέρθηκαν σε σχέση με τον αριθμό των εγκαταστάσεων, καταδεικνύουν ένα εμφανώς χαμηλότερο επίπεδο ασφάλειας όσον αφορά τον ευρωπαϊκό υπεράκτιο τομέα σε σύγκριση με τα δύο προηγούμενα έτη, γεγονός που καθιστά απαραίτητη την παρακολούθηση από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

2 ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 25 της οδηγίας για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών, η Επιτροπή οφείλει να δημοσιεύει ετήσια έκθεση σχετικά με τις επιπτώσεις στην ασφάλεια και το περιβάλλον που έχουν οι υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου, με βάση τις πληροφορίες που παρέχουν με τις εκθέσεις τους τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλλουν στην Επιτροπή, έως την 1η Ιουνίου κάθε έτους, ετήσια έκθεση με τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα IX (σημείο 3) της οδηγίας για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών.

Οι ετήσιες εκθέσεις που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 25 περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τον αριθμό, την παλαιότητα και τη θέση των εγκαταστάσεων,
β) τον αριθμό και το είδος των επιθεωρήσεων και ερευνών που διενεργήθηκαν, καθώς και ενδεχόμενα μέτρα επιβολής ή καταδίκες,
γ) στοιχεία για περιστατικά σύμφωνα με το κοινό σύστημα αναφορών που προβλέπεται στο άρθρο 23,
δ) κάθε σημαντική αλλαγή του ρυθμιστικού πλαισίου για τις υπεράκτιες εργασίες,
ε) την επίδοση των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Η προθεσμία εντός της οποίας τα κράτη μέλη υποχρεούνται να δημοσιεύσουν τις ζητηθείσες πληροφορίες είναι η 1η Ιουνίου του έτους που έπεται της περιόδου υποβολής εκθέσεων (δηλ. η 1η Ιουνίου 2018 για το έτος 2018).

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις με κοινό μορφότυπο, που προβλέπεται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1112/2014 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2014[2]. Με τον εκτελεστικό κανονισμό καθορίζεται κοινός μορφότυπος ανταλλαγής πληροφοριών για δείκτες μεγάλων κινδύνων από τους φορείς εκμετάλλευσης και τους ιδιοκτήτες υπεράκτιων εγκαταστάσεων πετρελαίου και φυσικού αερίου. Επίσης, καθορίζεται κοινός μορφότυπος δημοσίευσης πληροφοριών για δείκτες μεγάλων κινδύνων από τα κράτη μέλη. Έγγραφο καθοδήγησης της Επιτροπής[3] με ημερομηνία 25

[2] ΕΕ L 302 της 22ας Οκτωβρίου 2014, σ. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

Νοεμβρίου 2015 παρέχει περαιτέρω ειδικές πληροφορίες για τον εκτελεστικό κανονισμό και εξηγεί τον τρόπο χρήσης του μορφοτύπου αναφοράς.

3 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Σύμφωνα με το παράρτημα IX (σημείο 3) της οδηγίας για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να υποβάλλουν σαφώς καθορισμένα στοιχεία για περιστατικά που σημειώνονται στον τομέα των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου, χρησιμοποιώντας τα πρότυπα που παρέχονται στον εκτελεστικό κανονισμό 1112/2014. Τα στοιχεία που υποβάλλονται πρέπει να περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τις υπεράκτιες εγκαταστάσεις πετρελαίου και φυσικού αερίου στην ΕΕ, όπως ο αριθμός, το είδος, η τοποθεσία και η ηλικία. Επιπλέον, οι εκθέσεις των κρατών μελών πρέπει να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό: i) των υπεράκτιων επιθεωρήσεων, των ερευνών και των μέτρων επιβολής που λαμβάνονται, ii) των περιστατικών ανά κατηγορία, και iii) των τραυματισμών.

Εκτός από τα στοιχεία για μεμονωμένα κράτη μέλη, η Επιτροπή αξιολόγησε τις επιδόσεις ασφάλειας των υπεράκτιων περιοχών. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι: i) η Γερμανία, η Δανία, η Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ιρλανδία και οι Κάτω Χώρες ανήκουν στην περιοχή «Βόρειας Θάλασσας και Ατλαντικού»· ii) η Ισπανία, η Ελλάδα, η Κροατία, η Κύπρος, η Ιταλία και η Μάλτα ανήκουν στη «μεσογειακή» περιοχή· iii) η Βουλγαρία και η Ρουμανία ανήκουν στην περιοχή της «Μαύρης Θάλασσας»· και iv) η Λετονία και η Πολωνία ανήκουν στην περιοχή της «Βαλτικής Θάλασσας».

Για την ετήσια έκθεση του 2018 για την ασφάλεια, η Επιτροπή χρησιμοποίησε πληροφορίες που προσκομίστηκαν από τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο, την Ελλάδα, τη Γαλλία, τις Κάτω Χώρες, τη Δανία, τη Γερμανία, την Ιρλανδία, την Ιταλία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Τα υπόλοιπα κράτη μέλη δεν δραστηριοποιήθηκαν στον τομέα των υπεράκτιων κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου ή δεν υπέβαλαν πληροφορίες σχετικές με την παρούσα έκθεση.

Με εξαίρεση το Ηνωμένο Βασίλειο, όλα τα κράτη μέλη με υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου παρείχαν πλήρη στοιχεία για όλες τις εγκαταστάσεις τους. Αντίθετα, το Ηνωμένο Βασίλειο περιόρισε τμήματα της έκθεσής του στις εγκαταστάσεις που αποτελούσαν αντικείμενο κανονιστικής αναθεώρησης των εγγράφων εκτίμησης κινδύνου (βλ. επίσης άρθρο 42 παράγραφος 2 της οδηγίας για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών). Αυτό σημαίνει ότι οι πληροφορίες που παρείχε το Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με έρευνες, μέτρα επιβολής, στοιχεία για περιστατικά, και τις επιδόσεις ασφάλειας των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου καλύπτουν ένα φάσμα εγκαταστάσεων που διευρυνόταν συνεχώς το πρώτο εξάμηνο του 2018. Οι πληροφορίες κάλυπταν αρχικά έναν εκτιμώμενο αριθμό 139 εγκαταστάσεων τον Ιανουάριο του 2018 και κατέληξαν σε έναν εκτιμώμενο αριθμό 191 εγκαταστάσεων από τις 19 Ιουλίου 2018. Στις 19 Ιουλίου 2018 έληξε η μεταβατική περίοδος για όλες τις εγκαταστάσεις.

4 Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΑΚΤΙΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

4.1 Εγκαταστάσεις και παραγωγή

Η συντριπτική πλειονότητα των υπεράκτιων εγκαταστάσεων[4] στα ύδατα της ΕΕ βρίσκονται στη Βόρεια Θάλασσα (βλ. πίνακα 1), ειδικότερα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του Ηνωμένου Βασιλείου και των Κάτω Χωρών (περίπου 34 % και 28 % των υπεράκτιων εγκαταστάσεων στα ύδατα της ΕΕ, αντιστοίχως). Στη Μεσόγειο, το πιο δραστήριο κράτος μέλος είναι η Ιταλία (25 % του συνόλου των εγκαταστάσεων στα ύδατα της ΕΕ) ακολουθούμενη από την Κροατία. Στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας, η Ρουμανία έχει εγκαταστημένη υπεράκτια βιομηχανία πετρελαίου και φυσικού αερίου, ενώ η Βουλγαρία συνεχίζει να έχει δραστηριότητες εξερεύνησης για υπεράκτια κοιτάσματα υδρογονανθράκων, αλλά με μία εγκατάσταση, η παραγωγή είναι ιδιαίτερα περιορισμένη. Σύμφωνα με τις εκθέσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη για τη Βαλτική Θάλασσα, μόνο η Πολωνία διαθέτει υπεράκτιες εγκαταστάσεις στην περιοχή αυτή. Συνολικά, αναφέρθηκαν 556 παραγωγικές και μη παραγωγικές εγκαταστάσεις στα ύδατα της ΕΕ το 2018, αριθμός που υποδεικνύει αύξηση κατά δύο εγκαταστάσεις συγκριτικά με το 2017, παρά την ύπαρξη αρκετών παροπλισμένων εγκαταστάσεων[5].

[4] Οι κινητές υπεράκτιες μονάδες ανόρυξης γεωτρήσεων (MODU) δεν περιλαμβάνονται στην ανάλυση του τμήματος 4.1.

[5] Αναλυτικά στοιχεία παρέχονται στο κεφάλαιο 4.1.

Πίνακας1: Σταθερές εγκαταστάσεις έως την 1η Ιανουαρίου 2018: «Είδος εγκατάστασης», ανά περιοχή και κράτος μέλος

Περιοχή/Χώρα		Είδος εγκατάστασης (*)				
		FMI	FNP	FPI	NUI	Σύνολο
Βαλτική Θάλασσα		1	0	0	1	2
	Πολωνία	1	0	0	1	2
Μαύρη Θάλασσα		7	0	0	1	8
	Βουλγαρία	0	0	0	1	1
	Ρουμανία	7	0	0	0	7
Μεσόγειος		16	0	3	147	166
	Κροατία	2	0	0	18	20
	Ελλάδα	1	0	0	1	2
	Ιταλία	12	0	3	126	141
	Ισπανία	1	0	0	2	3
Βόρεια Θάλασσα & Ατλαντικός		143	0	23	214	380
	Δανία	10	0	0	20	30
	Γερμανία	2	0	0	0	2
	Ιρλανδία	1	0	0	1	2
	Κάτω Χώρες	48	0	0	107	155
	Ηνωμένο Βασίλειο	82	0	23	86	191
Σύνολο		167	0	26	363	556

(*) FMI — Σταθερή επανδρωμένη εγκατάσταση· FNP — Σταθερή μη παραγωγική εγκατάσταση· FPI — Πλωτή παραγωγική εγκατάσταση· NUI — (Υπό κανονικές συνθήκες) Μη επανδρωμένη εγκατάσταση

Το 2018, αναφέρθηκαν 13 εγκαταστάσεις υπό παροπλισμό στα ύδατα της ΕΕ: 12 στο Ηνωμένο Βασίλειο και 1 στην Ιταλία. Το ίδιο έτος, αναφέρθηκε η θέση σε λειτουργία 1 νέας μόνιμης εγκατάστασης στις Κάτω Χώρες. Επιπλέον, τροποποιήσεις στις μεθόδους ορισμένων κρατών μελών συνέβαλαν επίσης στη μεταβολή του αριθμού των εγκαταστάσεων που αναφέρθηκαν σε σχέση με το προηγούμενο έτος[6].

Άνω του ήμισυ των υπεράκτιων εγκαταστάσεων στα ύδατα της ΕΕ τέθηκαν σε λειτουργία μεταξύ 1980 και 2000. Από το 2010, η ανάπτυξη νέων εγκαταστάσεων παραγωγής έχει μειωθεί σημαντικά στη Βόρεια Θάλασσα και στην περιοχή του Ατλαντικού, καθώς και στη Μεσόγειο Θάλασσα (πίνακας 2).

Πίνακας2: Αριθμός εγκαταστάσεων στα ύδατα της ΕΕ, ανά δεκαετία έναρξης εκμετάλλευσης και ανά περιοχή

Έτος κατασκευής	**Περιφέρεια**				
	Βαλτική Θάλασσα	**Μαύρη Θάλασσα**	**Μεσόγειος**	**Βόρεια Θάλασσα & Ατλαντικός**	**Σύνολο ΕΕ**
για την περίοδο 1950-1959	0	0	0	4	**4**
για την περίοδο 1960-1969	0	0	7	21	**28**
για την περίοδο 1970-1979	0	0	14	41	**55**
για την περίοδο 1980-1989	0	2	53	82	**137**
για την περίοδο 1990-1999	1	3	42	119	**165**
για την περίοδο 2000-2009	1	3	40	70	**114**
για την περίοδο 2010-2019	0	0	10	43	**53**
για την περίοδο 2020-2029	0	0	0	0	**0**

[6]Παρά τον παροπλισμό 13 εγκαταστάσεων και τη θέση σε λειτουργία μόλις μίας νέας εγκατάστασης, ο συνολικός αριθμός των εγκαταστάσεων αυξήθηκε κατά δύο εγκαταστάσεις. Εάν όλα τα στοιχεία είχαν αναφερθεί με ακρίβεια, ο αριθμός αυτός θα έπρεπε να έχει μειωθεί κατά 12 εγκαταστάσεις.

Σύνολο ΕΕ	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

Το μεγαλύτερο μέρος (περίπου 94 %) της εγχώριας παραγωγής πετρελαίου και φυσικού αερίου πραγματοποιείται στην περιοχή της Βόρειας Θάλασσας και του Ατλαντικού (πίνακας 3). Το Ηνωμένο Βασίλειο έχει με μεγάλη διαφορά τη μεγαλύτερη συμβολή, ακολουθούμενο από τις Κάτω Χώρες και τη Δανία. Η Ιταλία και η Κροατία είναι ενεργοί παραγωγοί στη Μεσόγειο Θάλασσα, ενώ μόνο η Ρουμανία έχει επί του παρόντος σημαντική παραγωγή πετρελαίου και φυσικού αερίου στη Μαύρη Θάλασσα.

Πίνακας3. Υπεράκτια παραγωγή πετρελαίου και φυσικού αερίου στην ΕΕ σε χιλιάδες τόνους ισοδύναμου πετρελαίου (χΤΙΠ)

ΠΕΡΙΟΧΗ	**Χώρα**	**χΤΙΠ**	**% επί του συνόλου της ΕΕ**
Βαλτική Θάλασσα		**210,98**	**0,19 %**
	Πολωνία	210,98	0,19 %
Μαύρη Θάλασσα		**1138,87**	**1,01 %**
	Βουλγαρία	4,71	0,00 %
	Ρουμανία	1134,16	1,01 %
Μεσόγειος		**4139,61**	**3,69 %**
	Κροατία	528,20	0,47 %
	Ελλάδα	211,01	0,19 %
	Ιταλία	3311,00	2,95 %
	Ισπανία	89,40	0,08 %
Βόρεια Θάλασσα & Ατλαντικός		**106727,60**	**95,11 %**
	Δανία	9589,00	8,55 %
	Γερμανία	915,00	0,82 %
	Ιρλανδία	311,17	0,28 %
	Κάτω Χώρες	11681,00	10,41 %
	Ηνωμένο Βασίλειο	84231,43	75,06 %
Σύνολο		**112217,06**	**100,00 %**

Σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος, η συνολική υπεράκτια παραγωγή πετρελαίου και φυσικού αερίου ήταν σταθερή, με μείωση μικρότερη του 1 %.

4.2 Υπεράκτιες επιθεωρήσεις, έρευνες, μέτρα επιβολής και κανονιστικό πλαίσιο

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών επιθεώρησαν τακτικά τις υπεράκτιες εγκαταστάσεις που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους. Στον πίνακα 4 εμφανίζεται ο αριθμός των παράκτιων επιθεωρήσεων που διενεργήθηκαν κατά το έτος υποβολής εκθέσεων. Ο αριθμός των επιθεωρήσεων συνήθως αυξάνεται ανάλογα με τον αριθμό των εγκαταστάσεων στα κράτη μέλη.

Όπως και το 2017, ο αριθμός των επιθεωρήσεων μειώθηκε και πάλι, αυτή τη φορά από 630 το 2017 σε 593 το 2018. Ειδικότερα, η Ιταλία μείωσε τον αριθμό των επιθεωρήσεων από 289 σε 236, οι Κάτω Χώρες από 60 σε 32, ενώ το Ηνωμένο Βασίλειο αύξησε τον αριθμό των επιθεωρήσεων από 232 σε 273. Επίσης, η Ρουμανία πραγματοποίησε επιθεωρήσεις για πρώτη φορά. Σε αντίθεση με τη μείωση του αριθμού των επιθεωρήσεων, εντάθηκαν οι προσπάθειες όσον αφορά τις ανθρωποημέρες που διατέθηκαν για επιθεωρήσεις ανά εγκατάσταση (2817 ανθρωποημέρες το 2018 σε σύγκριση με 2083 ανθρωποημέρες το 2017).

*Πίνακας4: Αριθμός υπεράκτιων επιθεωρήσεων ανά περιοχή και ανά κράτος μέλος το 2018**

ΠΕΡΙΟΧΗ	**Χώρα**	**Επιθεωρήσεις**	**Ανθρωποημέρες που διατέθηκαν για την εγκατάσταση (δεν συμπεριλαμβάνεται ο χρόνος ταξιδιού)**	**Αριθμός εγκαταστάσεων που επιθεωρήθηκαν**
Βαλτική Θάλασσα		**3**	**6**	**2**
	Πολωνία	3	6	2
Μαύρη Θάλασσα		**4**	**24**	**2**
	Ρουμανία	4	24	2
Μεσόγειος		**251**	**262**	**95**
	Κροατία	10	10	4
	Κύπρος	2	6	2
	Ελλάδα	1	10	1
	Ιταλία	236	234	86
	Ισπανία	2	2	2
Βόρεια Θάλασσα & Ατλαντικός		**335**	**2525,5**	**219**
	Δανία	19	66	19

	Γαλλία	2	4	1
	Γερμανία	6	6	2
	Ιρλανδία	3	30	3
	Κάτω Χώρες	32	23	28
	Ηνωμένο Βασίλειο	273	2396,5	166
ΣΥΝΟΛΟ		**593**	**2817,5**	**318**

(*)Ο πίνακας περιλαμβάνει πληροφορίες από κράτη μέλη στη δικαιοδοσία των οποίων υπήρχε τουλάχιστον μία υπεράκτια εγκατάσταση το 2018.

Το άρθρο 18 της οδηγίας για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών αναγνωρίζει δικαιώματα και εξουσίες στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών όσον αφορά εργασίες και εγκαταστάσεις εντός της δικαιοδοσία τους. Στα εν λόγω δικαιώματα και στις εν λόγω εξουσίες συγκαταλέγεται το δικαίωμα των αρμόδιων αρχών να απαγορεύσουν τη λειτουργία και το δικαίωμα να αιτηθούν τη λήψη μέτρων συμμόρφωσης με τις γενικές αρχές της διαχείρισης κινδύνων για την πρόληψη ατυχημάτων και την εγγύηση της ασφαλούς λειτουργίας.

Συνεπώς, τρία κράτη μέλη διενέργησαν έρευνες κατά την περίοδο υποβολής εκθέσεων: το Ηνωμένο Βασίλειο, η Δανία και οι Κάτω Χώρες. Το Ηνωμένο Βασίλειο πραγματοποίησε 41 έρευνες για ανησυχίες[7] που σχετίζονται με την ασφάλεια και το περιβάλλον, και 5 έρευνες για σοβαρά ατυχήματα. Η Δανία πραγματοποίησε 3 έρευνες για ανησυχίες που σχετίζονται με την ασφάλεια και το περιβάλλον, και οι Κάτω Χώρες 1 έρευνα για σοβαρό ατύχημα. Κυρίως λόγω της αύξησης στο Ηνωμένο Βασίλειο, ο συνολικός αριθμός των ερευνών το 2018 ήταν σημαντικά υψηλότερος (50) από ό,τι το 2017 (20) και το 2016 (23).

Παρά την αύξηση των ερευνών, ο συνολικός αριθμός των μέτρων επιβολής ήταν χαμηλότερος το 2018 σε σύγκριση με το 2017. Ενώ τα κράτη μέλη έλαβαν 47 μέτρα επιβολής το 2017 (Ηνωμένο Βασίλειο 45), το 2018 μόνο το Ηνωμένο Βασίλειο ανέφερε τα εν λόγω μέτρα, αριθμός χαμηλότερος κατά 34 περιπτώσεις σε σχέση με το 2017.

5 ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΑΚΤΙΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Τα κράτη μέλη ανέφεραν τα ακόλουθα περιστατικά για το 2018, συνολικά 124, σύμφωνα με το παράρτημα IX της οδηγίας για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών.

[7]Οι ανησυχίες σχετικά με την ασφάλεια και το περιβάλλον προκύπτουν από αναφορές του εργατικού δυναμικού, εάν διαπιστώσουν προβλήματα στον χώρο εργασίας που θεωρούν ότι ενδέχεται να παραβιάζουν τη νομοθεσία για την υγεία και την ασφάλεια και να προκαλέσουν βλάβες.

- Στο Ηνωμένο Βασίλειο υπήρξαν 95 συμβάντα προς αναφορά, συμπεριλαμβανομένων 5 σοβαρών ατυχημάτων.
- Στις Κάτω Χώρες υπήρξαν 14 συμβάντα προς αναφορά[8], συμπεριλαμβανομένου ενός σοβαρού ατυχήματος. Τα αίτια του σοβαρού ατυχήματος δεν αναφέρθηκαν, καθώς κατά τον χρόνο υποβολής των εκθέσεων η υπόθεση εξακολουθεί να τελεί υπό διερεύνηση.
- Στη Δανία υπήρξαν 9 συμβάντα προς αναφορά, χωρίς σοβαρό ατύχημα.
- Στη Γαλλία και την Ιρλανδία, υπήρξε ένα συμβάν προς αναφορά σε κάθε κράτος μέλος αντίστοιχα και κανένα σοβαρό ατύχημα.

Στον αριθμό των σοβαρών ατυχημάτων συμπεριλαμβάνονται περιστατικά που είναι πολύ πιθανόν να προκαλέσουν θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό, ακόμη και αν δεν οδήγησαν σε τέτοια αποτελέσματα.

Οι περισσότερες βλάβες (80 %) που προέκυψαν κατά τα συμβάντα προς αναφορά εμπίπτουν στην κατηγορία των ακούσιων ελευθερώσεων· το 13,7 % αφορούσε την απώλεια ελέγχου γεώτρησης (ενεργοποίηση του συστήματος αποφρακτήρα ασφαλείας / εκτροπής), το 1,6 % βλάβες κρίσιμων για την ασφάλεια και το περιβάλλον στοιχείων (SECE), και το 1,6 % αφορούσε περιπτώσεις απώλειας δομικής ακεραιότητας (απώλειας των μέσων σταθεροποίησης). Δύο περιστατικά οδήγησαν σε απομάκρυνση προσωπικού.

Πίνακας5: Περιστατικά ανά κατηγορία (παράρτημα IX της οδηγίας για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών, σε επίπεδο ΕΕ)

Κατηγορίες του παραρτήματος IX		**Αριθμός συμβάντων**	**Μερίδιο (επί του συνόλου της κατηγορίας)**	**Μερίδιο (επί του συνόλου των συμβάντων)**
α)	**Ακούσιες ελευθερώσεις– Σύνολο**	**99**	**100,0 %**	**79,8 %**
	Ελευθερώσεις αναφλεγμένου πετρελαίου/φυσικού αερίου– Πυρκαγιές	1	1,06 %	0,8 %
	Ελευθερώσεις αναφλεγμένου πετρελαίου/φυσικού αερίου– Εκρήξεις	0	0,0 %	0,0 %
	Ελευθερώσεις μη αναφλεγμένου φυσικού αερίου	56	56,5 %	45,2 %
	Ελευθερώσεις μη αναφλεγμένου πετρελαίου	31	31,3 %	25,0 %

[8]Ενα μεμονωμένο συμβάν προς αναφορά μπορεί να οδηγήσει σε πολλά περιστατικά, π.χ. μια ακουσία ελευθέρωση αερίου μπορεί να οδηγήσει σε εκκένωση προσωπικού.

	Ελευθερώσεις επικίνδυνων ουσιών	11	11,1 %	8,9 %
β)	**Απώλεια ελέγχου της γεώτρησης – Σύνολο**	**17**	**100,0 %**	**13,7 %**
	Εκχύσεις	0	0,0 %	0,0 %
	Ενεργοποίηση του συστήματος αποφρακτήρα ασφαλείας / εκτροπής	8	47,1 %	6,4 %
	Βλάβη προστατευτικού φραγμού γεώτρησης	9	52,9 %	7,3 %
γ)	**Βλάβες κρίσιμων για την ασφάλεια και το περιβάλλον στοιχείων (SECE)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
δ)	**Απώλεια δομικής ακεραιότητας– Σύνολο**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
	Απώλεια δομικής ακεραιότητας	0	0,0 %	0,0 %
	Απώλεια ευστάθειας/πλευστότητας	0	0,0 %	0,0 %
	Απώλεια των μέσων σταθεροποίησης	2	100,0 %	1,6 %
ε)	**Συγκρούσεις με σκάφη**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
ζ)	**Ατυχήματα ελικοπτέρων**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
η)	**Θανατηφόρα ατυχήματα(*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
θ)	**Σοβαροί τραυματισμοί 5 ή περισσότερων προσώπων στο ίδιο ατύχημα**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
θ)	**Εκκενώσεις προσωπικού**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
ι)	**Περιβαλλοντικά ατυχήματα(**)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
Σύνολο[9]		**124**	**100,0 %**	**100,0 %**

(*) *Μόνο αν σχετίζονται με σοβαρό ατύχημα*

(**) *Σύμφωνα με τις εκθέσεις των κρατών μελών, τα σοβαρά ατυχήματα που συνέβησαν δεν μπορούν να χαρακτηριστούν περιβαλλοντικά ατυχήματα*

Στην ΕΕ, ο συνολικός αριθμός των περιστατικών αυξήθηκε από 42 το 2016 σε 59 το 2017 και περαιτέρω σε 124 το 2018, κυρίως λόγω του αυξημένου αριθμού ακούσιων ελευθερώσεων. Τα περιστατικά «απώλειας ελέγχου γεώτρησης» αυξήθηκαν σε 17, μετά από μείωση του αριθμού από 11 το 2016 σε 8 το 2017. Οι «βλάβες κρίσιμων για την ασφάλεια και το περιβάλλον στοιχείων» ήταν

[9]Ενα μεμονωμένο περιστατικό μπορεί να εμφανιστεί περισσότερες από μία φορές, για παράδειγμα: η εκκένωση προσωπικού που συνδέεται με την απώλεια του ελέγχου γεώτρησης θα υπολογίζεται συνολικά ως δύο βαθμοί.

2, μετά από 3 το 2016 και 1 το 2017. Αναφέρθηκαν 2 βλάβες δομικής ακεραιότητας για το 2018, ενώ δεν είχε αναφερθεί καμία το 2017 και το 2016 είχαν αναφερθεί 2. Επιπλέον, το 2018 πραγματοποιήθηκαν 2 εκκενώσεις, ενώ το 2017 δεν αναφέρθηκε εκκένωση προσωπικού και 1 εκκένωση σημειώθηκε το 2016.

Δεν αναφέρθηκαν συγκρούσεις με σκάφη για το 2018, σε σύγκριση με το 2017 που αναφέρθηκαν 3 και καμία το 2016. Υπήρξαν 9 βλάβες προστατευτικού φραγμού γεώτρησης σε σύγκριση με 2 το 2017 και καμία το 2016. Το 2018 συνολικά 6 περιστατικά χαρακτηρίστηκαν σοβαρά ατυχήματα[10], καθώς θα μπορούσαν να προκαλέσουν βίαιο θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό ανθρώπων. Το 2017 σημειώθηκαν 4 σοβαρά ατυχήματα και το 2016 αναφέρθηκαν 2 σοβαρά ατυχήματα.

Λαμβάνοντας υπόψη τον αυξημένο αριθμό ατυχημάτων, η Επιτροπή συνεργάζεται στενά με τις αρμόδιες αρχές για τον προσδιορισμό των αιτίων αυτής της εξέλιξης και για να υπάρξει διάλογος σχετικά με ενδεχόμενη συνέχεια που θα οδηγήσει σε υψηλότερο επίπεδο επιδόσεων ασφάλειας το συντομότερο δυνατόν. Η συνεργασία πραγματοποιείται σε διμερές επίπεδο και στο πλαίσιο της Ομάδας αρχών εποπτείας υπεράκτιων δραστηριοτήτων της ΕΕ (European Offshore Authorities Group — EUOAG).

6 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με 556 εγκαταστάσεις στην ΕΕ (συμπεριλαμβανομένου του Ηνωμένου Βασιλείου το 2018), ο αριθμός των εγκαταστάσεων παρέμεινε μάλλον σταθερός. Το προηγούμενο έτος είχε μειωθεί από 586 το 2016 σε 554 το 2017. Το επίπεδο της συνολικής παραγωγής πετρελαίου και φυσικού αερίου μειώθηκε ελαφρά από τους 113 051 χιλιοτόνους ισοδύναμου πετρελαίου σε 112 217 χιλιοτόνους ισοδύναμου πετρελαίου το 2018.

Η Επιτροπή αξιολογεί την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου της ΕΕ, με βάση τα στοιχεία που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του εκτελεστικού κανονισμού για την υποβολή εκθέσεων. Κατά συνέπεια, η ορθότητα της αξιολόγησης της Επιτροπής εξαρτάται από πληροφορίες που υποβάλλουν τα κράτη μέλη.

[10]ΕΕ L 178 της 28 Ιουνίου 2013, σ. 73: Άρθρο 2 παράγραφος 1: «σοβαρό ατύχημα» σημαίνει, όσον αφορά εγκατάσταση ή συνδεδεμένη υποδομή:
α) περιστατικό που περιλαμβάνει έκρηξη, πυρκαγιά, απώλεια ελέγχου της γεώτρησης ή απελευθέρωση πετρελαίου, φυσικού αερίου ή επικίνδυνων ουσιών που συνοδεύεται από ή είναι πολύ πιθανόν να προκαλέσει βίαιο θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό ανθρώπων,
β) περιστατικό που έχει ως αποτέλεσμα σοβαρή ζημία στην εγκατάσταση ή τη συνδεδεμένη υποδομή και συνοδεύεται από ή είναι πολύ πιθανόν να προκαλέσει βίαιο θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό ανθρώπων,
γ) οιοδήποτε άλλο περιστατικό επιφέρει βίαιο θάνατο ή σοβαρό τραυματισμό πέντε ή περισσότερων προσώπων τα οποία βρίσκονται επί της υπεράκτιας εγκατάστασης από την οποία πηγάζει η πηγή του κινδύνου ή τα οποία ασχολούνται με υπεράκτια εργασία πετρελαίου και φυσικού αερίου σε σχέση με την εγκατάσταση ή τη συνδεδεμένη υποδομή, ή
δ) οποιοδήποτε σοβαρό περιβαλλοντικό περιστατικό προκύπτει από τα περιστατικά που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ).
Για τους σκοπούς διαπίστωσης εάν ένα περιστατικό συνιστά σοβαρό ατύχημα κατά τα στοιχεία α), β) ή δ), εγκατάσταση που υπό φυσιολογικές συνθήκες δεν είναι επανδρωμένη αντιμετωπίζεται σαν να ήταν επανδρωμένη.

Ο αριθμός των επιθεωρήσεων και των ερευνών που πραγματοποιήθηκαν ήταν ελαφρώς χαμηλότερος (μείον 6 %) σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Σε σύγκριση με το 2017, τα κράτη μέλη έλαβαν μικρότερο αριθμό μέτρων επιβολής.

Ο αριθμός των περιστατικών παρουσίασε έντονη αύξηση από 59 το 2017 σε 124 το 2018. Η σταδιακή εισαγωγή στο σύστημα υποβολής εκθέσεων όλων των υπεράκτιων εγκαταστάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου εξηγεί μόνο ένα μικρότερο μέρος της αύξησης των ατυχημάτων[11]. Τα περιστατικά στο Ηνωμένο Βασίλειο αυξήθηκαν από 30 σε 99 και στις Κάτω Χώρες από το 13 σε 52. Αντίθετα, ο αριθμός αυτός μειώθηκε για τη Δανία από 14 σε 9. Τα σοβαρά ατυχήματα αυξήθηκαν από 4 σε 6 μεταξύ του 2017 και του 2018.

Όπως το 2016 και το 2017, το 2018 δεν αναφέρθηκαν θάνατοι αλλά 10 τραυματισμοί και 17 σοβαροί τραυματισμοί. Σύμφωνα με τις εκθέσεις των αρμόδιων αρχών, στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις Κάτω Χώρες ο αριθμός των ατυχημάτων αυξήθηκε σημαντικά, γεγονός που απαιτεί τόσο διεξοδική ανάλυση των αιτίων όσο και μέτρα παρακολούθησης από τις αρμόδιες αρχές. Η Επιτροπή θα συνεργαστεί με τα κράτη μέλη και θα επιδιώξει συνεργασία με το Ηνωμένο Βασίλειο ώστε οι επιδόσεις ασφάλειας να επανέλθουν στο επίπεδο των τελευταίων ετών.

[11]Η επίπτωση της σταδιακής εισαγωγής μπορεί να δικαιολογήσει την κατ' εκτίμηση αύξηση κατά 10 περιστατικά, εάν οι επιδόσεις ασφαλείας παρέμειναν αμετάβλητες ανά εγκατάσταση.